

BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija) NUTARTIS

2010 m. vasario 12 d.*

Byloje T-456/07

Europos Komisija, atstovaujama J.-F. Pasquier ir D. Martin,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos įstaigų vertimo centrą (Vertimo centrą), iš pradžių atstovaujamą advokato G. Vandersanden, vėliau – advokato L. Levi,

atsakovą,

dėl prašymo panaikinti tariamą sprendimą, kuriuo Vertimo centras atsisakė pervesti į bendrąjį biudžetą įmokas už 1998–2005 finansinius metus, atitinkančias darbdavio mokėtiną Bendrijos pensijų sistemos finansavimo dalį,

* Proceso kalba: prancūzų.

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Azizi, teisėjai E. Cremona ir S. Frimodt Nielsen (pranešėjas),
kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Teisinis pagrindas

Bendrijos pensijų sistema

- ¹ Ir iki 2004 m. gegužės 1 d. galiojusios Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – ankstesnieji Pareigūnų nuostatai), ir po minėtos datos taikomos šių nuostatų (toliau – naujieji Pareigūnų nuostatai) redakcijos 83 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Išmokos pagal šią pensijų sistemą mokamos iš Bendrijų biudžeto. Valstybės narės bendrai užtikrina tokių išmokų mokėjimą pagal toms išlaidoms finansuoti nustatytą paskirstymo būdą.

<...>

2. Pareigūnai padengia trečdalį šios pensijų sistemos finansavimo sąnaudų <...>.“

2 Į naujuosius Pareigūnų nuostatus įtraukto 83a straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Agentūros, negaunančios subsidijų iš bendrojo Europos Sąjungos biudžeto, moka į šį biudžetą visą įmokų sumą, reikalingą pensijų sistemai finansuoti.“

Finansavimo taisyklės

3 Galimybė institucijoms nustatyti joms mokėtinas sumas numatyta 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo Finansinio reglamento (OL L 248, p. 1, klaidų ištaisymas OL L 25, 2003, p. 43, toliau – Finansinis reglamentas), taikomo nuo 2003 m. gegužės 1 d., 72 straipsnio 2 dalyje. Pagal šią nuostatą:

„Institucija gali oficialiai nustatyti sumą, gautiną iš asmenų, išskyrus valstybes, priimdama sprendimą, kuris vykdomas, kaip apibrėžta EB <...> 256 straipsnyje.“

Vertimo centrui taikomos nuostatos

Visu ginčijamu laikotarpiu taikomos nuostatos

⁴ Europos Sąjungos įstaigų vertimo centras (toliau – Vertimo centras) – tai agentūra, įkurta 1994 m. lapkričio 28 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2965/94, įsteigiančiu Europos Sąjungos įstaigų vertimo centrą (OL L 314, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 304). Vertimo centras yra juridinis asmuo (Reglamento Nr. 2965/94 3 straipsnis), turintis atskirą biudžetą. Vertimo centro paskirtis – teikti vertimo paslaugas Reglamento Nr. 2965/94 2 straipsnyje išvardytoms įstaigoms ir prireikus institucijoms. Jis taip pat dalyvauja Tarpinstitucinio vertimo komiteto veikloje. Vertimo centras įsikūręs Liuksemburge (Liuksemburgas).

⁵ Reglamento Nr. 2965/94 9 straipsnis suformuluotas taip:

„1. [Vertimo centrui] vadovauja Komisijos teikimu valdybos penkeriems metams paskirtas direktorius; jo kadencija gali būti pratęsiama.

2. Direktorius yra įgaliotas [Vertimo centro] atstovas. Jis atsako už:

— tinkamą darbo programos ir valdybos priimamų sprendimų parengimą ir įgyvendinimą,

- kasdienį administravimą,
- [Vertimo centrui] pavestų užduočių atlikimą,
- biudžeto vykdymą,
- visus personalo reikalus ir
- valdybos posėdžių parengimą.

3. Direktorius atsiskaito valdybai.“

- ⁶ Reglamento Nr. 2965/94 17 straipsnyje nustatyta, kad Vertimo centro personalui taikomos Europos Bendrijų pareigūnams ir kitiems tarnautojams taikomos taisyklės ir nuostatai.
- ⁷ Reglamentas Nr. 2965/94 buvo iš dalies keistas du kartus. Pirmą kartą – 1995 m. spalio 30 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2610/95, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 2965/94, įsteigiantį Europos Sąjungos įstaigų vertimo centrą (OL L 268, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 338), taikomu nuo 1995 m. lapkričio 17 dienos. Antrą kartą – 2003 m. birželio 18 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1645/2003, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 2965/94, įsteigiantį Europos Sąjungos įstaigų vertimo centrą (OL L 245, p. 13; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 434), taikomu nuo 2003 m. spalio 1 dienos.

1998–2002 m. taikomos nuostatos

- 8 1998–2002 finansiniams metams taikoma Reglamento Nr. 2965/94, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 2610/95, 10 straipsnio redakcija suformuluota taip:

„1. Visos [Vertimo centro] pajamos ir išlaidos planuojamos kiekvienais finansiniais metais, sutampančiais su kalendoriniais metais, ir yra įtraukiamos į [jo] biudžetą.

2. a) Į [Vertimo centro] biudžetą įtrauktos pajamos ir išlaidos turi būti subalansuotos;

b) taikant šios dalies c punkto nuostatas dėl veiklos pradžios laikotarpio, pajamos gaunamos iš agentūrų ir biurų, kuriems [Vertimo centras] teikia paslaugas <...>, mokėjimų už jo atliktą darbą;

c) veiklos pradžios laikotarpiu, kuris neviršija trejų finansinių metų:

- biurai ir agentūros, institucijos ir įstaigos, kurioms [Vertimo centras] teikia paslaugas, finansinių metų pradžioje remdamiesi patikimiausia turima informacija iš savo planuojamų biudžetų sumoka vienkartinę sumą, kuri bus tikslinama atsižvelgiant į iš tiesų atliktą darbą,

- [Vertimo centro] veiklai užtikrinti lėšos gali būti skiriamos iš bendrojo Europos Bendrijų biudžeto.

3. [Vertimo centro] išlaidas sudaro personalo atlyginimai, administravimo ir infrastruktūros išlaidos bei eksploatavimo sąnaudos.“

- ⁹ Su Vertimo centro biudžeto tvirtinimu ir vykdymu susijusios taisyklės, taikomos 1998–2002 m., nustatytos Reglamento Nr. 2965/94, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 2610/95, 13–15 straipsniuose. Iš šių nuostatų matyti, kad Vertimo centro direktorius rengia ir vykdo biudžetą, o valdyba tvirtina jį ir jo įvykdymo ataskaitą.

2003–2005 m. taikomos nuostatos

- ¹⁰ 2003–2005 finansiniams metams taikoma Reglamento Nr. 2965/94, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1645/2003, 10 straipsnio redakcija suformuluota taip:

„1. Visos [Vertimo centro] pajamos ir išlaidos planuojamos kiekvienais finansiniais metais, sutampančiais su kalendoriniais metais, ir yra įtraukiamos į [jo] biudžetą.

2. a) Į [Vertimo centro] biudžetą įtrauktos pajamos ir išlaidos turi būti subalansuotos;

- b) [Vertimo centro] pajamas sudaro įstaigų, kurioms [jis] dirba, ir institucijų bei įstaigų, su kuriomis sutarta bendradarbiauti atsilyginant už jo atliktą darbą, įskaitant veiklą tarp institucijų, mokėjimai ir Bendrijos subsidija.

3. [Vertimo centro] išlaidas sudaro personalo atlyginimai, administravimo ir infrastruktūros išlaidos bei eksploatavimo sąnaudos.“

- ¹¹ Su Vertimo centro biudžeto tvirtinimu ir vykdymu susijusios taisyklės, taikomos 2003–2005 m., nustatytos Reglamento Nr. 2965/94, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1645/2003, 13–15 straipsniuose. Pagal šias nuostatas Vertimo centro direktoriaus kompetencija nesikeičia. Tačiau jose nurodyta, kad Europos Parlamentas ir Taryba nustato iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 2965/94 10 straipsnio 2 dalyje numatytos Bendrijos subsidijos sumą ir tvirtina Vertimo centro direktoriaus parengtą biudžeto įvykdymo ataskaitą. Išskyrus šį apribojimą, valdybos kompetencija lieka nepakitusi.

Faktinės bylos aplinkybės

Prašymai sumokėti į bendrąjį biudžetą Bendrijos pensijų kaupimo įmokas už 1998–2005 metus

- ¹² 1998 m. liepos 1 d. Personalo ir administracijos generalinio direktorato (GD) generalinio direktoriaus raštu (toliau – 1998 m. liepos 1 d. raštas) Europos Komisija

paprašė Europos vaistų agentūros (EVA), Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir dizainui) (VRDT) ir Bendrijos augalų veislių tarnybos (BAVT) pervesti į Bendrijos biudžetą įmokas, atitinkančias darbdavio mokėtiną Bendrijos pensijų sistemos finansavimo dalį.

13 1998 m. liepos 1 d. rašte buvo nurodyta:

„Decentralizuotos įstaigos kas mėnesį perveda Komisijai savo darbuotojų Bendrijos pensijų kaupimo įmokas. Kai kurios šių įstaigų, tarp kurių yra ir jūsų įstaiga, pačios iš dalies arba visiškai finansuoja savo veiklą. Siekiant išlaikyti biudžeto pusiausvyrą ir nepažeisti pensijų sistemos esmės <...> reikia, kad šios įstaigos pervestų darbdavio mokėtiną pensijų kaupimo įmokas, kurios yra dvigubai didesnės už darbuotojų įmokas ir mokamos taikant kiekvienos įstaigos finansavimosi tarifą.

Tokia praktika netiesiogiai pagrįsta agentūrų steigimo reglamentais <...>.

Todėl prašau pagal darbuotojų įmokoms pervesti nustatytą procedūrą pervesti Komisijai sumą, atitinkančią jūsų įstaigos „darbdavio įmokas“, skirtas Bendrijos pensijų sistemai finansuoti, kurias Komisija paskirstys laikydamasi atitinkamų nuostatų.

Šios įmokos kartu su palūkanomis, apskaičiuotomis pagal atitinkamą palūkanų normą, turi būti pervestos už laikotarpį nuo tų metų, kai jūsų įstaiga pradėjo gauti nuosavų pajamų.“

- 14 1998 m. liepos 1 d. raštą Vertimo centro direktoriui 1998 m. rugpjūčio 6 d. faksograma nusiuntė Komisijos Personalo ir administracijos GD Pensijų ir ryšių su buvusiais pareigūnais skyriaus vadovas. Šioje faksogramoje patikslinta, kad 1998 m. liepos 1 d. raštas iš tikrųjų skirtas ir Vertimo centrui, kurio paprašyta „atitinkamai į jį atsižvelgti“.
- 15 1998 m. rugpjūčio 19 d. Vertimo centro direktorius atsakė Komisijos Personalo ir administracijos GD Pensijų ir ryšių su buvusiais pareigūnais skyriaus vadovui, kad yra pasiruošęs atsižvelgti į šį prašymą, ir pageidauja, kad Komisija nurodytą „siūlomą praktiką [Vertimo centro] atžvilgiu teisinį pagrindą“.
- 16 2000 m. vasario 9 d. Vertimo centras paprašė Komisijos pareikšti nuomonę dėl jo pozicijos, pagal kurią darbdavio mokėtinos Bendrijos pensijų kaupimo įmokos turi būti dengiamos iš bendrojo Bendrijos biudžeto.
- 17 2000 m. kovo 16 d. rašte Komisijos Personalo ir administracijos GD Pensijų ir ryšių su buvusiais pareigūnais skyriaus vadovas patikslino, kad Vertimo centras nuo jo įkūrimo laikytinas įstaiga, kuri pati finansuoja savo veiklą, todėl nuo tada privalo į bendrąjį biudžetą pervesti darbdavio mokėtinas Bendrijos pensijų kaupimo įmokas.
- 18 2000 m. balandžio 11 d. rašte Vertimo centro Bendrosios administracijos, finansų ir personalo skyriaus vadovas pranešė Komisijai, kad, Vertimo centro valdybos nuomone, 2000 m. kovo 16 d. rašte išdėstyti pozicijai pagrįsti argumentai pateikti nenuosekliai ir

yra nepakankami bei neturi teisinio pagrindo. Komisijos buvo dar kartą paprašyta patikslinti teisinį pagrindą, kuriuo grindžiamas jos prašymas, kad Vertimo centro valdyba galėtų šį prašymą patenkinti.

- 19 2000 m. gegužės 16 d. rašte Komisijos Personalo ir administracijos GD Pensijų ir ryšių su buvusiais pareigūnais skyriaus vadovas patvirtino anksčiau išdėstytą poziciją, pagal kurią Vertimo centras privalo mokėti įmoką, sudarančią du trečdalius Bendrijos pensijų sistemos finansavimo. Komisijos nuomone, Vertimo centras „akivaizdžiai pats finansuoja savo veiklą“, nes jam atlyginama už teikiamas paslaugas, o dėl to, ar Vertimo centras turėjo mokėti „darbdavio dalį“ veiklos pradžios laikotarpiu, minimu tuo metu galiojusios Reglamento Nr. 2965/94 redakcijos 10 straipsnio 2 dalies c punkte (žr. šios nutarties 8 punktą), galima diskutuoti.
- 20 2000 m. birželio 21 d. rašte Vertimo centro Bendrosios administracijos, finansų ir personalo skyriaus vadovas dar kartą nurodė, kad negali pervesti „darbdavio dalies“, jei Komisija teisiškai nepagrįs savo prašymo. Šiame rašte taip pat buvo pažymėta, kad Komisijos prašymas, atrodo, prieštarauja ankstesniųjų Pareigūnų nuostatų 83 straipsnio 1 daliai, kurioje nustatyta, kad „išmokos pagal <...> pensijų sistemą mokamos iš Bendrijų biudžeto“. Taigi būtina nurodyti aiškų teisinį pagrindą „siekiant išvengti bet kokių [Vertimo centro] finansinės kontrolės ir [Europos Bendrijų] Audito Rūmų priekaištų“.
- 21 2000 m. spalio 27 d. Vertimo centro valdyba nusprendė agentūros sąskaitoje sudaryti atidėjinį, atitinkantį Komisijos prašomų pervesti įmokų, mokėtinų nuo 1998 m., sumą. Tačiau prieš pervesdamas atitinkamą sumą Vertimo centras dar kartą paprašė Komisijos patikslinti teisinį pagrindą, kuriuo remdamasi ji nurodė atlikti tokį pervedimą.

2000 m. spalio 24 d. rašte, skirtame surengti kelių tarnybų susitikimą ir pateikti informaciją Vertimo centrui, Komisijos Personalo ir administracijos GD generalinis direktorius nurodė:

„[Ankstesniuosiuose] Pareigūnų nuostatuose iš pradžių buvo numatyta pensijų sistema darbuotojams, kuriems taikomi šie nuostatai ir kurių darbdavys finansuojamas vien iš [Bendrijų] biudžeto.

[Ankstesniuosiuose] Pareigūnų nuostatuose <...> nebuvo aiškiai numatyta, kad iš [Bendrijų] biudžeto nefinansuojamas darbdavys turi mokėti pensijų kaupimo įmokas. Tačiau pagrįstai kyla klausimas, ar iš [Bendrijos] biudžeto privaloma finansuoti dalį tokios įstaigos darbuotojų išlaidų, šiuo atveju – pensijas.

Vertimo centrą įsteigiančiame reglamente nebuvo aiškiai numatytas pensijų kaupimo įmokų pervedimas, bet buvo nurodyta, kad Vertimo centras gali būti finansuojamas iš [Bendrijų] biudžeto tik pirmuosius trejus savo veiklos metus, taigi netiesiogiai numatyta, kad vėliau šis centras pats finansuos savo veiklą.

Taigi būtų nelogiška, jei viena savo veiklą finansuojančios įstaigos išlaidų personalui dalis būtų dengiama iš [Bendrijų] biudžeto, o likusios išlaidos personalui – iš jos pačios biudžeto.

Todėl, nors nei [ankstesniuosiuose] Pareigūnų nuostatuose, nei Reglamente [Nr. 2965/94] nėra aiškos nuorodos, logiška manyti, kad Vertimo centras, kaip darbdavys, privalo mokėti įmokas į [Bendrijų] biudžetą, kad įvykdytų su pensijomis susijusius įsipareigojimus ir perleistų juos vykdyti iš [Bendrijų] biudžeto.

Tokiomis pačiomis aplinkybėmis dvi savo veiklą finansuojančios įstaigos (VRDT ir BAVT) turėjo pervesti į [Bendrijų] biudžetą darbdavio mokėtinas pensijų kaupimo įmokas (dvigubai didesnes už darbuotojų įmokas), kad – ilgainiui – pagal pensijų sistemą būtų padengtos atitinkamos išlaidos pensijoms.

Problema kyla dėl to, kad Vertimo centras mano, jog šiuo metu galiojantis teisinis pagrindas nėra privalomas. Komisijos teisės tarnyba patvirtino, kad, remiantis griežtai teisiniu požiūriu, reikia daryti išvadą, jog nėra jokios nuostatos, kurioje būtų aiškiai nurodyta, kad agentūros privalo į bendrąjį biudžetą mokėti „darbdavio įmokas“, o paprastas paminėjimas biudžeto įplaukų eilutėje atrodo nepakankamas.

Todėl diskutuoti reikėtų apie tinkamo teisinio pagrindo, kuriuo remiantis būtų galima nustatyti tokią pareigą, įtvirtinimą ir galima remtis tik pačiais Pareigūnų nuostatais ir (arba) Reglamentu, įsteigiančiu Vertimo centrą.

Iš tiesų būtų galima iš dalies pakeisti [ankstesniųjų] Pareigūnų nuostatus, šį klausimą įtraukiant į rengiamų priemonių sąrašą <...>. Tačiau Reglamento [Nr. 2965/94] pakeitimas iš dalies taip pat labai pageidautinas ir galėtų būti pakankamas siekiant patvirtinti, kad ši įstaiga pati visiškai finansuoja savo veiklą ir padengia savo darbuotojų išlaidas; tai suteiktų aiškų Vertimo centro įmokų pervedimo į [Bendrijų] biudžetą teisinį pagrindą.“

23 2001 m. kovo 16 d. rašte Vertimo centro direktorius Komisijos Personalo ir administracijos GD generaliniam direktoriui pranešė, kad pritaria 2000 m. spalio 24 d. rašte išdėstytoms abejonėms dėl teisinio pagrindo, kuriuo būtų galima pagrįsti Komisijos prašymą, buvimo ir pasiūlė, kad Komisija parengtų susitarimo projektą.

- 24 2001 m. spalio 11 d. raštu Komisijos Personalo ir administracijos GD generalinis direktorius atsiuntė susitarimo projektą Vertimo centrui. Šio susitarimo 1 straipsnyje numatyta, kad Komisija užtikrina Vertimo centro pareigūnų ir kitų tarnautojų pensijų mokėjimą. Pagal 2 straipsnį Vertimo centras turi kiekvieną mėnesį į Europos Sąjungos biudžetą pervesti nuo 1998 m. sausio 1 d. mokėtinas įmokas, atitinkančias visą sumą, skirtą jo darbuotojų įgytomis teisėmis į pensiją pagrįstai aktuarinei sumai padengti.
- 25 2001 m. spalio 26 d. Vertimo centro valdyba nusprendė nesiimti veiksmų dėl šio susitarimo projekto.
- 26 2005 m. gegužės 17 d. rašte Komisijos Personalo ir administracijos GD generalinis direktorius, remdamasis naujųjų Pareigūnų nuostatų 83a straipsnio 2 dalimi (žr. šios nutarties 2 punktą), Vertimo centrui nurodė pervesti sumą, atitinkančią Bendrijos pensijų kaupimo įmokas, darbdavio mokėtinas už 2005 m., t. y. 1,52 milijono EUR. Be to, Vertimo centras buvo paragintas pervesti jau sukaupą už 1998–2004 finansinius metus mokėtiną sumą, t. y. 6 milijonus EUR iki diskontavimo. Todėl Vertimo centrui buvo pranešta, kad už individualių išmokų administravimą ir mokėjimą atsakingos Komisijos tarnybos pateiks mokėjimo nurodymus.
- 27 2005 m. rugpjūčio 26 d. rašte Vertimo centro laikinasis direktorius užginčijo, kad Vertimo centras yra pati savo veiklą finansuojanti įstaiga. Šiuo klausimu Vertimo centras teigė, jog nuo 2003 m. taikomos Reglamento Nr. 2965/94 redakcijos 10 straipsnio 2 dalies b punkte nustatyta, kad jam skiriama Bendrijos subsidija (žr. šios nutarties 10 punktą) ir taikomos iš bendrojo biudžeto finansuojamoms agentūroms nustatytos finansavimo taisyklės. Be to, Vertimo centras priminė, kad negali patenkinti su 1998–2004 finansiniais metais susijusio Komisijos prašymo, nes ji pati pripažino, jog nėra jokio šį prašymą pagrindžiančio teisinio pagrindo. Todėl Komisijos buvo paprašyta atidėti bet kokią ginčijamų skolų išieškojimo procedūrą.

- 28 2006 m. kovo 7 d. rašte Vertimo raštu GD generalinis direktorius, Vertimo centro valdybos pirmininkas, išdėstė savo nuomonę dėl Vertimo centro pasiūlymo pavesti spręsti ginčą nepriklausomam ekspertui. Iš šio rašto, nusiųsto Vertimo centro laikinajam direktoriui, matyti, jog Komisijos tarnybos neprieštarauja tam, kad Vertimo centras paprašytų nepriklausomos teisinės nuomonės, tačiau mano, kad tokia nuomonė negalėtų įpareigoti Komisijos, todėl ginčas, jeigu tęstųsi, galėtų būti sprendžiamas tik Bendrijos teismuose.

Ginčijamas aktas

- 29 2006 m. kovo 21 d. Personalo ir administracijos GD generalinis direktorius nusiuntė raštą Vertimo centro laikinajam direktoriui. Šiame rašte Komisija dar kartą paprašė Vertimo centrą pervesti į bendrąjį biudžetą darbdavio mokėtinas Bendrijos pensijų įmokas už 1998–2005 m. ir nurodė per mėnesį pateikti savo motyvuotą nuomonę šiuo klausimu.
- 30 2006 m. balandžio 7 d. raštu (toliau – ginčijamas aktas) Vertimo centro laikinasis direktorius Personalo ir administracijos GD generaliniam direktoriui nusiuntė Vertimo centro valdybos 2006 m. kovo 22 d. priimtą nuomonę (toliau – 2006 m. kovo 22 d. nuomonė).
- 31 Šioje nuomonėje Vertimo centro valdyba pažymėjo, kad, atsižvelgusi į Komisijos Vertimo raštu GD generalinio direktoriaus 2006 m. sausio 10 d. apibendrinamąjį raštą, Vertimo centro Teisės reikalų skyriaus vadovo 2006 m. kovo 7 d. nuomonę ir vieno teisės mokslų profesoriaus raštą, mano, jog neprivalo pervesti darbdavio mokėtinų Bendrijos pensijų kaupimo įmokų. Tačiau siekiant galutinai išspręsti šį klausimą ji siūlo Komisijai sutikti pradėti arbitražo procedūrą.

Procesas ir šalių reikalavimai

32 Ši byla buvo pradėta ieškiniu, pateiktu Teisingumo Teismo kancelijai 2006 m. birželio 15 dieną.

33 2007 m. gruodžio 11 d. nutartimi Teisingumo Teismas perdavė bylą Bendrajam Teismui.

34 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą aktą,

— priteisti iš Vertimo centro bylinėjimosi išlaidas.

35 Vertimo centras Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtina arba, nepatenkinus pirmojo reikalavimo, kaip nepagrįstą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

36 Pagal Procedūros reglamento 111 straipsnį, jeigu ieškinys akivaizdžiai nepriimtinas, Bendrasis Teismas gali motyvuota nutartimi ir nesiimdamas jokių kitų veiksmų nagrinėjamoje byloje priimti sprendimą dėl šio ieškinio.

37 Šiuo atveju Bendrasis Teismas mano, jog bylos medžiagos dokumentai pakankamai aiškūs, kad būtų galima priimti sprendimą nesiimant jokių kitų veiksmų nagrinėjamoje byloje.

38 Visų pirma Vertimo centras nurodo du šio ieškinio nepriimtumo pagrindus. Pirmasis pagrindas – tas, kad ginčijamas aktas nėra privalomas teisines pasekmes sukelianti priemonė, kuri galėtų paveikti Komisijos interesus, iš esmės pakeisdama jos teisinę padėtį. Antrasis pagrindas – Vertimo centro nėra tarp EB 230 straipsnyje išvardytų institucijų, kurių teisės aktų teisėtumą prižiūri Bendrasis Teismas.

39 Pirmiausia nagrinėtinas pirmasis nepriimtumo pagrindas.

Šalių argumentai

40 Vertimo centras teigia, kad dėl ginčijamo akto, kuriuo nusiųsta 2006 m. kovo 22 d. nuomonė, negali būti pareikštas ieškinys dėl panaikinimo, nes EB 230 straipsnyje nuomonės akivaizdžiai nepatenka į jame numatytos teisėtumo priežiūros sritį.

- 41 Be to, Vertimo centras remiasi teismo praktika, pagal kurią, pirma, aktai, dėl kurių gali būti pareikštas ieškinys dėl panaikinimo EB 230 straipsnio prasme, yra tik privalomas teisinės pasekmės sukeliančios priemonės, galinčios paveikti ieškovų interesus, iš esmės pakeisdamos jų teisinę padėtį; antra, siekiant nustatyti, ar aktas sukelia tokias pasekmes, svarbiausias yra jo turinys.
- 42 Vertimo centras tvirtina, kad ginčijamas aktas nėra sprendimas ir nesukelia jokių privalomų teisinių pasekmių. 2006 m. kovo 22 d. nuomonėje sprendžiama, ar Vertimo centras yra subsidijuojama įstaiga, taip pat siūloma Komisijai atidėti ginčijamų skolų išieškojimo procedūras ir sutikti pradėti arbitražo procedūrą; to Komisija niekada oficialiai neatsisakė jokiam Vertimo centrui skirtame rašte. Taigi kalbama ne apie sprendimą, o apie paprasčiausią pozicijos pareiškimą ir tolesnių derybų siūlymą siekiant rasti abiem pusėms priimtina išeitį. Be to, Vertimo centras niekada oficialiai neprieštaravo Komisijos prašymui, tik pageidavo, kad ji pateiktų patikslinimų.
- 43 Ginčijamas aktas yra tik aktas, kuriuo buvo nusiųsta 2006 m. kovo 22 d. nuomonė ir kuriame nepateikiamas joks šios nuomonės reikšmės vertinimas.
- 44 Vien aplinkybės, kad ginčijamas aktas yra atsakymas į prašymą, pateiktą Personalo ir administracijos GD generalinio direktoriaus 2006 m. kovo 21 d. rašte, adresuotame Vertimo centro laikinajam direktoriui, nepakanka, kad šis aktas būtų laikomas sprendimu, dėl kurio galima pareikšti ieškinį pagal EB 230 straipsnį.
- 45 Be to, kadangi Komisija pripažįsta, kad negali nurodyti teisinio pagrindo, kuriuo būtų galima pagrįsti Vertimo centro pareigą pervesti darbdavio mokėtinas Bendrijos pensijų kaupimo įmokas, Vertimo centras mano, kad atsakymas, pateiktas į paprastą Komisijos prašymą sumokėti įmokas, taip pat nėra sprendimas. Iš tikrųjų atsakymas į klausimą, ar institucijos nuomonės pareiškimas yra sprendimas, dėl kurio galima pateikti ieškinį,

priklauso nuo to, ar ginčijamo akto autorius veikė remdamasis teisės nuostata, suteikiančia jam kompetenciją priimti sprendimus, ir ar aptariamas aktas gali sukelti teises pasekmes.

⁴⁶ Be to, vien aplinkybė, kad Vertimo centras yra iš dalies subsidijuojama įstaiga, savaime negali paveikti Komisijos interesų, iš esmės pakeisdama jos teisinę padėtį.

⁴⁷ Galiausiai Vertimo centras mano, kad būtent Komisijos veiksmai, t. y. ginčijamų skolų išieškojimas kompensacijos būdu ir ieškinio dėl panaikinimo pareiškimas, gali paveikti jos interesus, iš esmės pakeisdami jos teisinę padėtį. Vertimo centro teigimu, Komisijai, užuot pateikus ieškinį dėl teisinės galios neturinčio akto panaikinimo, reikėjo priimti sprendimą, sukeliantį privalomas teises pasekmes, kurio teisėtumą jis būtų galėjęs ginčyti.

⁴⁸ Komisija teigia, kad siekiant nustatyti, ar dėl aktų gali būti pareikštas ieškinys pagal EB 230 straipsnį, reikia kreipti dėmesį į jų turinį ir autoriaus ketinimą. Iš tikrųjų pagal nusistovėjusią teismo praktiką priimto akto arba sprendimo forma iš esmės nėra svarbi, kiek tai susiję su galimybe ginčyti šį aktą arba sprendimą pareiškiant ieškinį dėl panaikinimo.

⁴⁹ Tačiau ginčijamu aktu buvo atsakyta į Personalo ir administracijos GD generalinio direktoriaus į raštą, kuriame prašoma „[Vertimo centro] valdybos pareikšti oficialią pagrįstą nuomonę dėl [Vertimo centro] nuo 1998 finansinių metų darbdavio mokėtinų pensijų kaupimo įmokų pervedimo į bendrąjį biudžetą“. Taigi šis aktas pagal turinį ir autoriaus ketinimą turi būti laikomas tokiu, kuriame pareiškiamą Vertimo centro poziciją dėl darbdavio mokėtinų Bendrijos pensijų kaupimo įmokų pervedimo į bendrąjį biudžetą.

50 Komisija teigia, kad kalbama apie aiškią poziciją ir kad Vertimo centro laikinojo direktoriaus raštas, kuriuo ši nuomonė pateikiama, yra aktas, kuris gali būti ginčijamas pagal EB 230 straipsnį.

51 Komisijos teigimu, kad ginčijamas aktas pagal savo pobūdį yra sprendimas, matyti ir iš aplinkybių, kuriomis jis buvo priimtas. Iš tikrųjų nuo 2000 m. Vertimo centras, kitaip nei VRDT ir BAVT, vis atsisakydavo pervesti darbdavio mokėtinas Bendrijos pensijų kaupimo įmokas. Be to, 2006 m. kovo 7 d. rašte Komisija atsisakė bet kokios arbitražo procedūros (žr. šios nutarties 28 punktą). Šiomis aplinkybėmis Vertimo centro tvirtinimas, kad ginčijamame akte pateikiamas siūlymas toliau diskutuoti ir pradėti arbitražo procedūrą, yra dirbtinio pobūdžio.

Bendrojo teismo vertinimas

52 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką tik priemonės, sukeliančios privalomas teises pasekmes, galinčios paveikti trečiųjų asmenų interesus, iš esmės pakeisdamos jų teisinę padėtį, yra aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo (šiuo klausimu žr. 2008 m. balandžio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cestas prieš Komisiją*, T-260/04, Rink. p. II-701, 67 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

53 Be to, norint nustatyti, ar dėl prašomos panaikinti priemonės galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, svarbiausias yra jos turinys, o priėmimo forma šiuo atžvilgiu iš esmės nėra svarbi (žr. 52 punkte minėto Sprendimo *Cestas prieš Komisiją* 68 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

54 Tik aktas, kuriuo jo autorius aiškiai ir galutinai pareiškia savo poziciją tokia forma, kuri leidžia nustatyti jo pobūdį, yra sprendimas, dėl kurio galima pateikti ieškinį dėl panaikinimo, su sąlyga, kad šis sprendimas nėra vien patvirtinantis ankstesnį aktą (šiuo

klausimu žr. 1982 m. gegužės 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija ir Bundesanstalt für Arbeit prieš Komisiją*, 44/81, Rink. p. 1855, 12 punktą). Jei ginčijamas aktas yra vien patvirtinantis ankstesnį aktą, ieškinys priimtinas tik su sąlyga, kad patvirtintasis aktas užginčytas per nustatytą terminą (žr. 1997 m. liepos 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AssiDomän Kraft Products ir kt. prieš Komisiją*, T-227/95, Rink. p. II-1185, 29 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Taigi, jeigu ieškovas praleidžia nustatytą terminą pareikšti ieškinį dėl sprendimo, kuriuo aiškiai nustatyta priemonė, sukelianti privalomas teises pasekmes, paveikiančias jo interesus, panaikinimo, jis negali atnaujinti šio termino paprašydamas aptariamo akto autorių persvarstyti savo sprendimą ir pareikšdamas ieškinį dėl sprendimo, kuriuo atmetamas šis prašymas ir patvirtinamas anksčiau priimtas sprendimas (žr. 1995 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cobrecap ir kt. prieš Komisiją*, T-514/93, Rink. p. II-621, 44 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

55 Tačiau rašytinės nuomonės pareiškimas ar paprastas pranešimas apie ketinimą nėra sprendimas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, nes tuo negalima ir nesiekama sukelti teisinių pasekmių (šiuo klausimu žr. 1980 m. kovo 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sucrimex ir Westzucker prieš Komisiją*, 133/79, Rink. p. 1299, 15–19 punktus ir 1988 m. rugsėjo 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Jungtinė Karalystė prieš Komisiją*, 114/86, Rink. p. 5289, 12–15 punktus).

56 Be to, dėl privačių asmenų pareikštų ieškinių dėl panaikinimo yra nuspręsta, kad raštas, atsiųstas atsakant į jo gavėjo pateiktą klausimą, nebūtinai yra sprendimas, suteikiantis šiam gavėjui teisę pareikšti ieškinį dėl panaikinimo (šiuo klausimu žr. 1993 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo nutarties *Miethke prieš Parlamentą*, C-25/92, Rink. p. I-473, 10 punktą).

57 Būtent į šiuos principus atsižvelgiant reikia nustatyti, ar dėl ginčijamo akto galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo; Vertimo centras tvirtina, kad negalima, nes šis aktas nėra sprendimas ir nesukelia jokių privalomų teisinių pasekmių.

- 58 Pirma, iš teismo praktikos matyti (žr. šios nutarties 53 punktą), kad iš esmės svarbus tik ginčijamo akto turinys, o ne jo forma. Iš tikrųjų forma, kuria aktas priimtas, negali pakeisti jo pobūdžio (žr. 1994 m. kovo 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Air France prieš Komisiją*, T-3/93, Rink. p. II-121, 57 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką), todėl ji neturi lemiamos reikšmės. Vis dėlto neatmestina, kad Bendrasis Teismas gali atsižvelgti į aktų, kuriuos prašoma panaikinti, formą, jeigu ji gali padėti nustatyti jų pobūdį (šiuo klausimu žr. 54 punkte minėto Sprendimo *Vokietija ir Bundesanstalt für Arbeit prieš Komisiją* 12 punktą).
- 59 Taigi iš pradžių reikia nustatyti, ar ginčijamas aktas dėl savo turinio, atsižvelgiant į jo autoriaus kompetenciją, gali sukelti teises pasekmes (šiuo klausimu žr. 56 punkte minėtos Nutarties *Miethke prieš Parlamentą* 15–16 punktus) ir ar iš tikrųjų jas sukelia.
- 60 Pirma, iš Vertimo centro direktoriaus ir šio centro valdybos, įsteigtos Reglamento Nr. 2965/94 9 ir 13–15 straipsniais (žr. šios nutarties 5, 9 ir 11 punktus) kompetencijos padalijimo matyti, kad priimti principinį sprendimą dėl Vertimo centro mokėtinų Bendrijos pensijų kaupimo įmokų pervedimo – minėtos valdybos kompetencija. Komisija teisingai pastebi, kad ši valdyba įgaliota priimti sprendimą, galintį paveikti trečiųjų asmenų teisinę padėtį, t. y. finansinius Bendrijos interesus.
- 61 Antra, ginčijamas aktas – tai raštas, kuriuo paprasčiausia nusiunčiama 2006 m. kovo 22 d. nuomonė. Nors, kaip teigia Komisija, šiuo raštu ir atsakoma į jos prašymą pareikšti nuomonę dėl Vertimo centro mokėtinų Bendrijos pensijų kaupimo įmokų pervedimo, pats šis raštas neturi teisinės galios. Tačiau neatmestina galimybė, kad nusiųstasis raštas paveikia Komisijos interesus pakeisdamas jos teisinę padėtį. Todėl reikia išnagrinėti 2006 m. kovo 22 d. nuomonės turinį.

62 Šiuo klausimu pažymėtina, kad šis dokumentas pavadintas „nuomone“; tai, Vertimo centro teigimu, iš esmės reiškia, kad tokio akto teisėtumas netikrintinas. Tačiau kadangi svarbu akto turinys, o ne forma (žr. šios nutarties 53 ir 58 punktus), vien dėl aplinkybės, kad aktas pavadintas nuomone, negalima daryti išvados, jog ieškinys nepriimtinas. Vis dėlto į šį pavadinimą reikia atsižvelgti neteikiant tam lemiamos reikšmės, siekiant išnagrinėjus akto turinį nustatyti, ar jis yra sprendimas.

63 Šioje nuomonėje Vertimo centro valdyba pirmiausia nurodė:

„[Vertimo centro] valdyba atidžiai išnagrinėjo įvairius jai pateiktus dokumentus, susijusius su taisyklėmis, taikytinomis pervedant Bendrijos pensijų kaupimo įmokas, darbdavio mokėtinas dėl Vertimo centro darbuotojų, <...>.

Remiantis [dviem] nuomonėmis atrodo, kad [Vertimo centras], kurio viena užduočių – dalyvauti Tarpinstitucinio vertimo raštu ir žodžiu komiteto veikloje ir kuris šiuo pagrindu gauna subsidiją iš bendrojo [Sąjungos] biudžeto, yra subsidijuojama agentūra, nors Komisija su tuo nesutinka. Todėl [Vertimo centro] valdyba mano, kad [Vertimo centras] neprivalo pervesti darbdavio mokėtinų Bendrijos pensijų kaupimo įmokų.“

64 Šios bylos aplinkybėmis paskutinis 63 punkte pateikiamos citatos sakinyje nėra galutinės pozicijos, pagal pobūdį laikytinos sprendimu 54 punkte minėtos teismo praktikos prasme, pareiškimas.

65 Iš tikrųjų, nors Komisija galėjo, remdamasi Reglamento Nr. 1605/2002 72 straipsnio 2 dalimi, priimti sprendimą, įpareigojantį Vertimo centrą pervesti sumas, kurias, jos manymu, ši įstaiga privalėjo mokėti, Komisijos tarnybos tik kelis kartus paragino Vertimo centrą savanoriškai pervesti Bendrijos pensijų kaupimo įmokas už 1998–

2005 finansinius metus. Atsiliepdamas į šiuos raginimus Vertimo centras ne kartą prašė Komisijos tarnybų nurodyti teisinį pagrindą, kuriuo būtų galima pagrįsti aptariamų įmokų pervedimą (žr. šios nutarties 15, 18, 20, 23 ir 27 punktus).

⁶⁶ Šiomis aplinkybėmis reikia manyti, kad 2006 m. kovo 22 d. nuomonėje Vertimo centro valdyba tik pranešė Komisijai, kad mano, jog ši patenkinamai neatsakė į kelis kartus pateiktą prašymą tiksliai nurodyti teisinį pagrindą, kuriuo remdamasi reikalauja atlikti pervedimą. Be to, pažymėtina, kad 2006 m. kovo 22 d. nuomonė baigiama siūlymu tęsti diskusijas ir pradėti procedūrą siekiant išspręsti ginčą. Šiomis aplinkybėmis Vertimo centro pozicija nėra galutinė ir negalėjo sukelti privalomų teisinių pasekmių, galinčių paveikti trečiųjų asmenų interesus, iš esmės pakeisdama jų teisinę padėtį.

⁶⁷ Be to, pažymėtina, kad net darant prielaidą, jog 2006 m. kovo 22 d. nuomonėje pareikšta pozicija, priešingai, gali būti laikoma sukeliančia tokias teises pasekmes, 2000 m. balandžio 11 d. (žr. šios nutarties 18 punktą), vėliau 2000 m. spalio 27 d. (žr. šios nutarties 21 punktą) ir 2001 m. spalio 26 d. (žr. šios nutarties 25 punktą) Vertimo centro valdyba panašiai ir aiškiai pareiškė, kad neprivalo pervesti jokių darbdavio mokėtinų Bendrijos pensijos kaupimo įmokų. Šiomis aplinkybėmis 2006 m. kovo 22 d. nuomonė yra vien patvirtinamojo pobūdžio, palyginti su Vertimo centro valdybos anksčiau kelis kartus pareikšta pozicija. Tačiau pastaroji nebuvo užginčyta per nustatytą terminą ieškiniui dėl panaikinimo pareikšti, todėl šis ieškinys, remiantis šios nutarties 54 punkte minėta teismo praktika, yra nepriimtinas.

⁶⁸ Antra, joks Komisijos pateiktas argumentas neleidžia nustatyti, kad ieškinys priimtinas.

- 69 Viena vertus, ginčijamas aktas iš tikrųjų yra atsakymas į Personalo ir administracijos GD generalinio direktoriaus raštą (žr. šios nutarties 29 punktą), kuriame Vertimo centro valdybos prašoma pateikti „oficialią motyvuotą nuomonę“ dėl darbdavio mokėtinų Bendrijos pensijų kaupimo įmokų už 1998–2005 finansinius metus pervedimo. Tačiau Bendrijos įstaigos pareiškimas, atsiųstas atsakant į jo gavėjo pateiktą klausimą, nebūtinai yra sprendimas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo (šiuo klausimu žr. šios nutarties 56 punkte minėtos Nutarties *Miethke prieš Parlamentą* 10 punktą).
- 70 Kita vertus, aplinkybė, kad 2006 m. kovo 22 d. nuomonėje pateiktas siūlymas tęsti derybas su Komisija ir kartu pradėti arbitražo procedūrą, atsižvelgiant į aplinkybes, kuriomis jis buvo pateiktas, Komisijos teigimu, yra dirbtinio pobūdžio, neleidžia šio siūlymo laikyti tokiu, kuris buvo pateiktas tik siekiant laimėti laiko. Iš tikrųjų, kaip minėta šios nutarties 65 punkte, Komisija galėjo priimti sprendimą, įpareigojantį Vertimo centrą pervesti sumas, kurias, jos manymu, ši įstaiga privalėjo mokėti. Tokiu atveju Vertimo centras būtų jo teisinę padėtį keičiančio sprendimo gavėjas ir būtų galėjęs pareikšti ieškinį dėl jo panaikinimo, jei būtų manęs, kad tam yra pagrindas.
- 71 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Vertimo centro nurodytą pirmąjį ieškinio nepriimtumo pagrindą reikia pripažinti pagrįstu. Todėl, nesant būtinybės nagrinėti Vertimo centro nurodyto antrojo nepriimtumo pagrindo, šis ieškinys turi būti atmestas kaip akivaizdžiai nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 72 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti Vertimo centro išlaidas pagal jo pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

nutaria:

- 1. Atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtina.**
- 2. Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Priimta 2010 m. vasario 12 d. Liuksemburge.

Kancleris

E. Coulon

Pirmininkas

J. Azizi